

meget villig til at være med til at søge at faa gennemført den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld, som er foreslaaet i § 1, 1ste Stykke, maa jeg sige, at den anden Del af Lovforslaget, som angaar en Slags Prøvevurdering, om jeg saa maa sige, for hele Landet, tiltaler mig ikke saa meget. Vi har, som nævnt af de ærede tidligere Talere og for Resten ogsaa af Overskyldraadet, haft mange Prøvevurderinger, og jeg tror, at man ud fra de Resultater, de har givet, maa finde, at der ikke er megen Grund til at komme til en Prøvevurdering eller Jordskyldvurdering for hele Landet, enten man nu affatter Bestemmelsen saaledes, som den højtærede Minister havde affattet § 1, 2det Stykke, eller som Folketinget har affattet den. Jeg tror, at det vil blive lige vanskeligt, og den Vurdering, der kommer ud deraf, vil blive lige mangelfuld. Jeg tror ogsaa, at det bliver ganske umuligt for Vurderingsmændene at foretage den. Jeg har liggende for mig en Skrivelse fra en Vurderingsformand, hos hvem jeg har søgt Oplysninger, og han siger, at i hans Skyldkreds findes der 3,000 à 3,500 Ejendomme, og i hvert Vurderingsdistrikt findes der op til 500 Ejendomme. Disse Ejendomme skal efter Instruksen besigtiges, ikke alle, men en stor Del af dem. De besigtiges langt fra alle af Vurderingsformanden, de besigtiges heller ikke alle af Vurderingsmændene, men dog maaske et større Antal af dem. Der er i Loven sat det meget ringe Vederlag af 4 Kr. pr. Dag, saa det er jo ikke nogen lukrativ Forretning for Vurderingsmændene. Nu er det jo een Sag at vurdere Ejendommene, saaledes som det er sat i Ejendomsskyldloven, uden Besætning og Inventar; man har der forskellige Ting at gaa efter: Købesummerne, Brandassuranceværdierne og Vurderingerne til Laan o. s. v., saaledes at det vel i Virkeligheden ikke er nødvendigt for disse Vurderingsmænd at komme til alle Ejendommene. Men noget ganske andet bliver det jo, naar Ejendommene skal vurderes til Jordskyld, den nøgne Jordværdi. Det vil jo blive et ganske enormt Arbejde for Vurderingsmændene; de maa gennemgaa hver enkelt Ejendom, og det vil, forekommer det mig — det skal jo ske i Løbet af et halvt Aar fra 1. Januar til 1. Juli —, blive ganske umuligt for disse Vurderingsmænd at gennemføre et saadant Arbejde blot nogenlunde ordentligt. Skal man endelig gaa til en Foranstaltning som denne, hvad jeg i og for sig ikke finder, man bør, maa man vistnok træffe ganske

anderledes Foranstaltninger for dog at faa et nogenlunde brugeligt Resultat ud af det. Jeg tror, som sagt, ikke, at det vil være muligt for disse Vurderingsmænd at udføre det Arbejde, som herved kunde paalægges dem. Men Meningen med dette Lovforslags § 1, 2det Stykke, om Vurderingen af den nøgne Jord er jo, som ogsaa den højtærede Finansminister har sagt nede i Folketinget, at man paatænker et nyt Skattegrundlag; man tænker paa at gaa over til noget i Retning af det georgeistiske System. Og der sagde den ærede sidste Taler — jeg tror heller ikke, han var begejstret for det System —, at det gjorde ikke noget, for man vilde rimeligvis komme til det Resultat, at de Tal, man kom frem med, vilde nok klarlægge, at noget saadant var temmelig umuligt; saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Jeg tror imidlertid, det skal være nogle højst aparte Tal, som en overbevist Georgeist ikke kan bruge til Fordel for sit System, saa jeg er ikke saa sikker som den højtærede sidste Taler paa, at Resultatet bliver, som han forudsatte. For mig staaer det saaledes, at en Grundværdibeskatning i Virkeligheden er Selvejendommens Ophævelse, og jeg finder derfor ikke Anledning til at gaa videre paa denne Vej, som vi ganske vist har været inde paa ved de tidligere Prøvevurderinger. Jeg tror, at det er en fejl Vej; jeg tror, at de tidligere Prøvevurderinger har vist sig saa mangelfulde, at man ikke har Grund til at fortsætte dermed, og jeg maa derfor fraraade denne Del af Lovforslaget.

I øvrigt er det jo, som den højtærede Minister sagde, paa et sent Tidspunkt, at Lovforslaget kommer herop, og det skulde gerne være færdigt inden den 1. Januar. Efter de Udtalelser, som er fremkomne, ser det just ikke meget ud til, at dette vil ske, naar Lovforslaget henvises til et Udvalg, og nogen Forandring vil der dog blive at foretage i det. Men i og for sig maa man jo antage, at Ejendommens Pris falder ikke saa stærkt i 1914, at der ikke kunde være Tale om at vente med at begynde til 1915, hvis vi ikke bliver færdige i Aar. Jeg antager, at Ejendommene vil have nogenlunde den samme Værdi til den Tid, og saa vil, da Vurderingerne skal være 5-aarige, den næste Vurdering finde Sted i 1920 i Stedet for i 1919. Jeg ser derfor ikke, at det er saa nødvendigt, at man endelig bliver færdig inden den 1. Januar, men kan man blive det, skal jeg ikke have det mindste imod at bidrage mit dertil. Jeg anbefaler altsaa første Del af Lovforslaget, særlig første Stykke af § 1.